

Către,

Tribunalul Bucureşti - Secţia a IX-a Contencios Administrativ şi Fiscal

***DOMNULE PRESEDINTE,***

Subsemnatul col. (r) DEDU C. ION, fost ofițer superior în cadrul UM 0318 Bucureşti, structură centrală a Serviciului Român de Informații (SRI, denumit în continuare **Serviciul**), pâna la data de 29.05.2010, când am fost trecut în rezerva, cu drept de pensie, conform ODSRI nr.0196/29.05.2010 și în baza art.85, alin.(1), lit.e) din Legea nr.80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, respectiv Deciziei nr.90617/30.07.2010 pentru acordarea pensiei de serviciu, domiciliat in Bucuresti, sector 6, str. Mihaela Ruxandra Marcu nr.4, bl.B5, scara A, apart.3-4, formulez în contradictoriu cu Serviciul Român de Informații, cu sediul în Bulevardul Libertății nr.14 D, sectorul 5, Bucureşti, UM 0318 – Bucureşti, cu sediul în strada Dinu Vintilă nr.8, respectiv cu reprezentanții legali ai Serviciului: domnul George Cristian Maior, director al Serviciului Român de Informații, domnul general de brigadă Florian Coldea, prim adjunct al directorului SRI, domnul general de brigadă Dumitru Cocoru, adjunct al directorului SRI, domnul colonel Aurelian Tolescu, șef UM 0318 Bucureşti, a căror citare solicit să se realizeze la sediul central al Serviciului Român de Informații, mai sus subliniat, prezenta:

**CONTESTATIE**

împotriva Ordinului AP II nr. 0365/07.08.2009, respectiv a Comunicării nr. 019032/07.04.2010,

precum și a altor dispoziții interne conexe actelor oficiale anterior precizate și care vor fi mai jos referite

documente emise și aprobată de către persoanele enumerate în paragraful anterior, prin care am fost eliberat din funcție, pus la dispoziție pe termen de trei luni, sancționat disciplinar, respectiv mi-a fost alterată aprecierea de serviciu pentru anul 2009, acte de dispoziții interne pe care le consider netemeinice și nelegale.

Menționez că, materialele oficiale menționate mi-au fost aduse la cunoștință în data de 19.08.2009, când mi-a fost prezentat continutul Ordinului AP II nr.0365/07.08.2009, prin care eram eliberat din funcția deținută de șef sector în cadrul UM 0318 – Bucureşti, trecut pe o poziție de execuție, corroborat cu punerea la dispoziția comandantului unității respective, fără a se preciza și perioada punerii la dispoziție, în vederea clarificării unor aspecte din activitatea mea considerate, în mod unilateral de către superiorii mei anterior menționați, ca având unele elemente constitutive cu caracter nelegitim, respectiv în data de 08.04.2010, când mi-a fost comunicată sancțiunea disciplinară cu „consemnare 9 zile”, cu nr. 019032/07.04.2010, care s-a aplicat cu începere din data de 08.04.2010, conform

înscriserii în Ordinul de zi pe unitate (OZU) în data de 08.04.2010 și prin luare la cunoștință de către subsemnatul, la aceeași dată, prin semnătură olografă cu divergență înscrisă pe actul în sine și registrul menționat.

Solicit instantei admiterea prezentei contestatii, să constatați nulitatea absolută a actelor de dispozitie enunțate în prezenta, iar în subsidiar anularea acestor documente (ordine), precum și a celor incidente și conexe acestora pe care le voi menționa în prezenta, repunerea părților în situația anterioară emiterii **Ordinului AP II nr. 0365/07.08.2009 și a Comunicării nr. 019032/07.04.2010**, cu consecința restituirii sumelor reținute ca urmare a aplicării dispozițiilor în cauză (inclusiv a drepturilor de care aş fi beneficiat de la data eliberării din funcției), cu atât mai mult cu cât mi-a fost afectat drastic quantumul soldei brute lunare, ce s-a constituit ca referință de calcul pentru pensia de serviciu cuvenită în baza Legii nr.164/2001, obligarea Serviciului la plata despăgubirilor în quantum de 50.000 Euro pentru prejudiciile morale și psihice suferite de subsemnatul ca urmare a procedurilor abuzive îndreptate asupra persoanei mele, în calitate de cadru militar al forțelor armate ale României, inclusiv obligarea factorilor de decizie mai sus subliniați să-mi plătescă cheltuielile de judecată pe care le angajez cu aceasta acțiune.

#### MOTIVELE CONTESTATIEI:

In fapt, am deținut, începând cu anul 2002, funcția operativă de șef sector 1 (general de brigadă) în cadrul UM 0296 București, structură centrală a Serviciului, până în 18 mai 2009, când prin Ordinul AP II nr. 0235/19.05.2009, am fost mutat la **UM 0318** București, cu toate drepturile salariale (soldă de baza, de conducere, sporuri, soldă de merit etc.) avute la fostul loc de muncă anterior subliniat și pe aceeași poziție de șef sector, funcție general de brigadă, dar cu activitate neoperativă, invocându-se atât unele premise de incompatibilități cu fosta poziție de conducere deținută (fără detaliere și în ce constau în fapt și în drept conform normelor juridice), cât și capacitatea, respectiv nivelul ridicat profesional și de performanță ale mele, care fac necesară prezența mea în noul loc de muncă, stabilit unilateral și imperativ de către superiorii mei și fără o consultare prealabilă a mea.

De menționat este faptul că ordinul anterior referit avea la bază conținutul unui Raport nr.AS/00168740/15.05.2009, al comandantului UM 0296 – București, de la aceea dată, actualmente trecut în rezervă, cu drept de pensie din luna noiembrie 2009, ce nu mi-a fost adus la cunoștință niciodată spre opozabilitate, conform principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

Totodată, am mai fost informat și despre un alt document emis, **Ordinul nr.0029585/16.05.2009**, prin care s-a înființat o comisie de cercetare administrativă asupra activității mele depuse în perioada 2006 - mai 2009, fără a mi se preciza motivele care au stat la baza demersului menționat. Cu toate că în ședința din data de 20.05.2009, când mi-au fost aduse la cunoștință prevederile actelor în cauză, am contestat verbal aceste activități, acest fapt nu a fost menționat în nici un proces

verbal, care să fie supus semnării de către părțile implicate (un astfel de document nici nu a fost formalizat și supus opozabilității participanților).

În urma raportului de cercetare administrativă, document ce nu mi-a fost adus la cunoștință, s-a emis **Ordinul AP II nr. 0300/29.06.2009**, prin care am fost trimis în fața unui consiliu de judecată pentru cercetarea unor abateri grave puse în sarcina mea și care nu au fost detaliate, în fapt și în drept, conform reglementărilor naționale. Cu toate că am contestat inițial, prin semnarea cu divergență a documentului adus la cunoștință în data de **01.07.2009**, semnalând, totodată, existența unor vicii procedurale în inițierea demersului în cauză, prin nerespectarea prevederilor ordinului intern, dar și a legislației aplicabile în materie, întrucât nu mi-au fost prezentate și descrise faptele pentru care eram incriminat, localizarea în timp și spațiu a acestora, valorile afectate și gradul de pericol social etc., acest demers constituțional al meu nu a fost luat în considerare de cei în drept, activitatea în sine continuând, fără clarificarea celor semnalate de către mine.

Mai mult, prin **Raportul personal nr. S/1062980/21.07.2009**, înaintat spre soluționare adjunctului directorului SRI implicat, prin intermediul comandantului **UM 0318 București** după cum prevăd reglementările militare, am semnalat, în fapt și în drept, existența unor vicii de procedură în activitatea consiliului de judecată și chiar, unele abuzuri exercitate asupra mea de reprezentanții Direcției Juridice delegați cu instrumentarea dosarului cauzei, dar nu am primit nici un răspuns în consecință. Totodată, în contextul dat am semnalat în mai multe rânduri, prin raport verbal adresat conducerii unității menționate, faptul că nu mi-a fost respectat dreptul la apărare, prevăzut prin normele interne dar și legea fundamentală, cu toate că am solicitat prezența unui apărător la momentul studierii dosarului cu două zile înaintea ședinței de judecată, dar această solicitare a fost onorată doar în ziua ședinței, în data de **31.07.2009**, când consilierul juridic desemnat din oficiu a avut posibilitatea vizualizării dosarului doar timp de 30 minute, neputând fizic și material să își pregătească apărarea pe speța dată. Pe acest fond, apărătorul a semnalat, încă din preambulul ședinței, în plenul consiliului de judecată faptul că există vicii de procedură în instrumentarea cauzei, care fac dosarul nul din punct de vedere al respectării legalității specifice activității în sine, în sensul nerespectării prevederilor ordinului intern referitor la activitatea consiliului de judecată (aspectele de nulitate au fost specificate de subsemnatul prin mai multe rapoarte intene de contestare mai jos enumerate).

Ulterior, după cercetarea disciplinară a mea și în baza **hotărârii consiliului de judecată nr. 01165096/31.07.2009**, prin care am fost declarat vinovat pentru faptele incriminate, propunându-se trecerea în rezervă a subsemnatului, cu toate argumentele invocate și opozabile susținerilor membrilor consiliului de judecată, formulate atât de către subsemnatul, cât și de către apărătorul desemnat în susținerea nevinovăției mele, respectiv a **raportului președintelui consiliului de judecată nr. 01165097/03.08.2009**, s-a emis (după o analiză și aprobată la nivelul conducerii Serviciului a documentelor referite anterior), prin dispoziția adjunctului directorului Serviciului, Ordinul AP II nr. 0365/07.08.2009, prin care s-a stabilit

eliberarea din funcția detinută de șef sector și trecerea pe o poziție de execuție, coroborat cu punerea la dispoziția comandantului unității, pentru clarificarea unor aspecte incerte constatare de membrii consiliului de judecată, dar fără a se preciza și perioada acestei ultime dispozitii, cu carcter imperativ.

După aceste hotărâriilaterale, netransparente în explicații, ale căror măsuri le consider nelegale întrucât acuzațiile pe care mi le-au adus sunt neîntemeiate, iar procedura de cercetare profund viciată prin nerespectarea dispozițiilor legale, iar prin natura lor au determinat o serie de consecințe și efecte negative majore îndreptate în mod vădit asupra persoanei mele atât la nivelul carierei profesionale militare (eliberarea din funcție, diminuarea soldei și anulare altor drepturi salariale, presiuni psihice, lipsa dialogului ierarhic etc.), cât și în viața familiară și socială, am inițiat mai multe demersuri de contestare, prin procedură prealabilă și în termenul precizat de lege, a deciziilor impuse prin ordin ierarhic superior, față de care am primit răspunsuri sumare, echivoce, fără argumente solide și soluții reale de rezolvare, inclusiv fără o prezentare în fapt și în drept corespunzătoare celor contestate de mine, documente pe care le precizez mai jos, întrucât nu le pot pune la dispoziție pentru că au fost introduse în categoria informațiilor clasificate conform normelor interne ale Serviciului, în vederea solicitării de către instanță pentru clarificări suplimentare:

- *raport personal nr. 01071957/21.08.2009 de contestare a prevederilor Ordinului nr. 0365/07.08.2009;*
- *raportul personal nr. 01043471/25.09.2009 de contestare a răspunsului primit prin comunicarea nr. 01043423/17.09.2009;*
- *raportul personal nr. 8/1046231/29.10.2009 de contestare a răspunsului primit prin comunicarea nr. 01043639/20.10.2009.*

Pentru clarificări suplimentare, doresc să subliniez că, în opinia mea, principala cauză ce a determinat reacțiile negative ale decidenților ierarhici superior mie, anterior subliniate, a fost elaborarea de către subsemnatul, în calitate de șef sector 1 (cu atribuții și competențe informativ operative, având funcția de general de brigadă, în cadrul UM 0296 București, structură centrală a Serviciului), în temeiul art.8, lit.b) din Legea nr.80/1995, respectiv a art.21 prevăzut de Ordinul MApN nr. 26/06.03.2009 pentru aprobarea Regulamentului disciplinei militare, a unui Raport personal nr. 001161278/11.05.2009, înaintat către domnul George Crisitan Maior, director al Serviciului, spre justă analiză și evaluare în vederea stabilirii măsurilor ce se impun. Prin raportul în cauză doresc să semnalez (prin diverse argumente și referințe în fapt și în drept), în condițiile Legii nr.571/2004 privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și din alte unități care semnalează încălcări ale legii, că o anumită prevedere dintr-o dispoziție internă, aprobată în luna ianuarie 2009, de către domnul general de brigadă Florian Coldea, prim adjunctul directorului Serviciului, poate fi de natură a determina incidente în respectarea Constituției României și a altor prevederi normative din domeniul comunicațiilor electronice, protecției datelor personale. Ulterior acestui demers instituțional al meu, realizat cu bună credință și speranța de rezolvare internă competentă, au fost întreprinse o serie de acțiuni abuzive asupra mea, care au început din data de 20.05.2009, după cum am menționat mai sus.

De remarcat faptul că, prin adresa nr. 002280315/09.06.2009, emisă de Direcția Juridică am primit un răspuns superflu, neargumentat cu forță juridică față de conținutul raportului personal anterior menționat (răspunsul formulat fiind după aprecierea mea chiar în contradicție cu legea fundamentală), față de care am solicitat o reanaliză la nivelul directorului SRI, prin

semnarea de luare la cunoștință cu divergență a documentului respectiv, dar nu am primit nici o reacție în consecință.

Față de aceste demersuri interne de contestare anterior precizate, în baza unui ordin primit de la nivelul prim adjunctului directorului SRI, în data de 04.10.2009, am redactat un Raport personal nr. S/1046153/06.10.2009, prin care am enumerat subiectele pe care le propuneam a fi discutate într-o audiență solicitată conducerii Serviciului, respectiv pentru a fi primit de persoana desemnată de directorul Serviciului. Ulterior, într-un dispreț față de solicitantul audienței (subsemnatul), printr-o adresă internă și o nouă rezoluție a domnului prim adjunct al directorului Serviciului, mi s-a solicitat un nou raport prin care să detaliez, printr-un istoric, tot ceea ce mi s-a întâmplat în perioada de după 19.05.2009. În acest context am redactat un nou raport personal cu nr. 01043748/10.11.2009, în care am prezentat în extenso toate aspectele ce au constituit obiectul contestațiilor anterioare, cu unele completări faptice pe care le-am considerat relevante, față de care, domnul general de brigadă Florian Coldea, sub semnatura și parafa acestuia, mi-a comunicat un răspuns nerelavant prin adresa nr. 0017093/14.12.2009, respectiv o concluzie prin care eram, în fapt, informat, că voi primi o informare după finalizarea tuturor cercetărilor în speța dată. Menționez că nu am mai primit nicio informare sau răspuns conform precizărilor formulate prin adresa nr. 0017093/14.12.2009.

După toate aceste schimburi de materiale între mine și conducerea Serviciului, prin adresa Direcției Juridice nr.02029435/01.02.2010, mi s-a comunicat că în data de 04.02.2010 trebuie să mă prezint la o audiere la sediul instituției menționate, fără a se menționa subiectul sau în ce problematică. La data stabilită am constatat că eram întrebăt despre diverse activități derulate de subordonați și alte persoane din cadrul fostei unități în care am activat ca șef de sector.

Ulterior, prin Comunicarea nr 019032/07.04.2010, emisă de către domnul general de brigadă Dumitru Cocoru, am fost sancționat disciplinar cu „consemnare 9 zile”, închizându-se astfel un întreg ciclu de activități total abuzive și nelegitime îndreptate asupra mea, în calitate de ofițer superior în Serviciul Român de Informații, prin încălcarea mai multor acte normative cum ar fi: Constituția României, Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii (ex: art.268), întrucât acolo unde legea specială nu distinge se aplică prevederile normei generale, Legea nr. 571/2004 privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și din alte unități care semnalează încălcări ale legii, Legea nr.80/1995 privind statutul cadrelor militare, Ordinul MApN nr. 26/2009 pentru aprobarea Regulamentului disciplinei militare, Ordonanța nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor (ex: art.13), inclusiv a mai multor ordine interne ale Serviciului, care au fost nominalizate de către mine în pachetul de documente de contestare internă (peste 50 pagini redactate și conținute în materialele pe care le-am înregistrat interior, cu diverse nivele de secretizare, ca rapoarte de contestare a deciziilor adoptate, respectiv a răspunsurilor furnizate de către conducerea Serviciului către subsemnatul).

Menționez că, în decizia de sancționare disciplinară în cauză se specifică faptul că aceasta s-a bazat pe raportul președintelui consilului de judecată nr.01165097/03.08.2009 și concluziile rezultate dintr-un **raport comun** al

Direcției Juridice nr. 02030842/04.03.2010, aprobată de către directorul Serviciului, dar fără existența unor elemente grafice/faptice care să ateste aprobarea dată (semnătură, rezoluție, stampilă etc.), iar ca temei de legalitate s-au specificat prevederile art.33 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, respectiv cele prevăzute prin Ordinul nr.S/1163/15.06.2008, document intern de reglementare a cercetării, aplicării și sancționării disciplinare în instituție.

În acest context, sesizez și reclam faptul că prin comunicarea dispoziției unilaterale de sancționare în cauză, nu mi-au fost relevante, explicit prin nominalizare și concretizare, faptele imputabile pentru care am fost sancționat, termenele, împrejurările și condițiile când/în care au fost produse, inclusiv prejudiciile sau pericolul social al acestora, respectiv termenul și instanța în drept la care pot înainta contestație împotriva deciziei menționate, aspectul în sine determinând un viciu procedural privind respectarea strictă a cerințelor de formă și fond ale actelor de dispoziție impuse prin lege, fapt ce ar fi trebuit să implice, pe cale de consecință, nulitatea actului emis și nulitatea aplicării sancțiunii disciplinare.

Acest fapt, însă, nu s-a întâmplat, chiar dacă am contestat prin Raportul personal nr. S/7323318/08.04.2010 măsura adoptată unilateral de conducerea instituției. Totuși, ca reacție la conținutul raportului anterior menționat, comandantul UM 0318 – București a decis, în mod surprinzător, suspendarea aplicării sancțiunii în baza dispozițiilor art.70, alin.(3) din Ordinul MApN nr.26/2009 (act normativ nerecunoscut la nivelul structurii de resurse umane a Serviciului), în conexiune cu prevederile art.18 și art.31 din Ordinul nr.S/1163/15.06.2008, fapt înscris în Ordinul de zi pe unitate (OZU) în data de 09.04.2010, cu luare la cunoștință de către mine, dar, după efectuarea unei zi de consemnare, în data de 08.04.2010 (prin executarea de activități până la ora 20, iar în restul timpului, prin interzicerea părăsirii de către mine a domiciliului personal, după cum s-a ordonat în mod nelegitim și fără acoperire procedurală și normativ-juridică explicită, după cum voi arăta mai jos.

Prin actul oficial intern cu nr. 0736067/07.05.2010 am primit un răspuns față de contestația mea inițială, mai sus precizată, prin care mi-au fost oferite unele explicații, după aprecierea mea, fără acoperire în fapt și în drept. Ca urmare am redactat, în termenul legal, o nouă contestație, Raportul personal nr. 0736075/10.05.2010, completată cu un alt Raport personal nr. 0736138/18.05.2010, documente înaintate spre justă soluționare către domnul George Cristian Maior, directorul Serviciului Român de Informații. Cu tot acest demers instituțional formalizat de către mine, în baza unei adrese a Direcției Juridice nr. 02033871/13.05.2010, prin care s-a specificat că sancțiunea suspendată trebuie să mi se aplique conform art.33 din Legea nr. 80/1995, domnul colonel Aurelian Țolescu, comandantul UM 0318 – București, a ordonat și consemnat în OZU din data de 14.05.2010, că restul de 8 zile de „consemnare” se vor executa în perioada 14.05 – 21.05.2010, dar după o procedură de aplicare, aprobată, ulterior contestațiilor mele, de către conducerea Serviciului, în baza art. 23, alin. 3 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului

Român de Informații. Ca motivație pentru noua procedura de executare a sancțiunii disciplinare „consemnare”, juriștii Serviciului au menționat că întrucât nu a fost prevăzută o astfel de reglementare cu caracter general în ordinele interne Serviciului, despre care toate cadrele militare să poată avea posibilitatea reală de a lua la cunoștință înainte de implicarea lor într-o procedură disciplinară, a fost necesar ca, prin ordin al directorului SRI, să se adopte un nou cadru de reglementare internă și explicitare a sancțiunii disciplinare în cauză.

6

Pe acest fond, cu toate că nu a existat reglementare internă în speță dată și fără a se lua în considerare și contestațiile mele anterior menționate formulate către directorul Serviciului, am fost obligat, practic, peste voința mea, să execut pedeapsa exprimată prin sancțiunea de „consemnare”, cu toate consecințele negative ce decurg dintr-o astfel de stare de fapt, atât în plan profesional, financiar, moral și social, pe care trebuie să le suport ca urmare a abuzului în serviciu exercitat de factorii responsabili de nivel înalt ai Serviciului Român de Informații.

Pot menționa în susținerea celor de mai sus următoarele:

- *sancțiunea disciplinară cu „consemnare” este prevăzută în ordinul intern al Serviciului doar ca și nominalizare prin sintagma „consemnare”, nefiind explicitată sau definită și nici prezentată procedura de aplicare în actul de reglementare referit. Această sancțiune, practic era uzitată prin conexare și referire expresă la fostul „RG 3 – Regulamentul disciplinei militare”, în care se regăseau precizări în acest sens (art.48), act normativ ce a fost abrogat din data de 25.03.2009, prin emiterea Ordinului MApN nr.26 din 06.03.2009 pentru aprobarea Regulamentului disciplinei militare. În această normă juridică sancțiunea cu consemnare nu a mai fost prevăzută printre sancțiunile disciplinare stipulate expres, întrucât, legiuitorul în cauză, a considerat că această categorie de sancțiune nu mai este conformă cu prevederile Constituției, cu legislația și jurisprudența europeană în materia apărării libertăților și drepturilor fundamentale ale persoanei;*
- *în toate instituțiile și autoritățile publice din România, inclusiv cele ce fac parte din sistemul forțelor armate, inclusiv din sistemul securității naționale, mai puțin Serviciul Român de Informații, nu mai au prevăzute prin regulamentele disciplinare proprii, aplicarea sancțiunii disciplinare cu „consemnare” atât la locul de muncă cât și la domiciliul persoanei în cauză;*
- *cu toate acestea, în luna mai, a fost aprobată, prin ordin al directorului Serviciului, o procedură de aplicare a sancțiunii disciplinare cu „consemnare”, fără a se specifica temeiul legal, izvoarele de drept utilizate, procedură care, în mod inexplicabil mi s-a aplicat fără o explicație în fapt și în drept, cu toate că aceasta a intervenit după decizia de sancționare și contestațiile mele. Se poate constata că ordinul de completare a unor prevederi din ordinul intern ce reglementă problematica sancțiunilor disciplinare, nu a respectat, în esență, prin „regimul de urgență” în adoptare a ordinului menționat prevederile Constituția României (ex.art.15), Legii nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, iar aplicarea sancțiunii s-a făcut după ce s-a instituit o normă concretă de reglementare procedurală dar după momentul emiterii ordinului de aplicare a acestei sancțiuni, aspect contrar prevederilor legale actuale și aplicabile în România, dar și legislației comunitare;*
- *în mod inexplicabil, textul ce reglementează aplicarea sancțiunii cu „consemnare”, prevăzut prin noul ordin intern, dar care nu are număr de*

înregistrare conform legii, sau nu s-a considerat că este necesar a mi se aduce la cunoștință numărul și data emiterii ordinului de completare a ordinul existent, conține elemente preluate identic din textul art.48 din fostul RG-3, întregite cu pasaje adaptate sau armonizate cu actuala legislație (Legea nr.330/2009, Constituția României etc.). În fapt, apreciez că sancțiunea cu „consemnatare” este, sub o altă nuanță stilistică, o menținere mascată a unor pedepse de tristă amintire, ce se aplicau înainte de anul 1990, cum ar fi arestul prevăzut de Regulamentul serviciului interior pentru trupele de toate armele (1921), sau de Decretul nr.976/1968, act abrogat prin Legea nr.345/2004 pentru aprobarea retragerii rezervei formulate de România la art.5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptate la Roma la 4 decembrie 1950;

sancțiunea în sine mi-a fost aplicată în data de 08.04.2010, fără respectarea prevederilor dispozițiilor interne și legislative aplicabile în spătă dată, adică nu a fost respectat termenul de 30 de zile de la data luării la cunoștință despre o abatere sancționabilă disciplinar de către persoana în drept a aplica o astfel de decizie, întrucât faptele pentru care am fost sancționat, în vizuimea și concepția șefilor mei ierarhici, au avut loc înainte de 19.05.2009, la un alt loc de muncă și altă unitate militară din structura organizatorică a Serviciului. În aceste condiții sancțiunea respectivă este nulă întrucât au intervenit condiții reale de prescriptibilitate pentru aplicarea sancțiunii în cauză.

Doresc să menționez că pe lângă cele mai sus redate, începând cu data de 09.03.2010 am constatat că se exercitau noi abuzuri asupra mea, prin denaturarea aprecierii de serviciu pentru anul profesional 2009, față de care am inițiat noi demersuri, instituționale și în baza legii, de contestare a acestor acțiuni concertate și nelegitime prin Rapoartele personale nr. S/732212/11.03.2010, nr. S/7324402/13.04.2010. În același context am contestat prin raportul personal nr. S/732212/17.05.2010, atât „Actul de Constatare” nr. S/19852/30.04.2010, redactat de către o comisie de cercetare și soluționare a contestațiilor mele anterior precizate, constituită prin aprobarea conducerii Serviciului, cât și hotărârea stabilită și consemnată pe același document de către adjunctul directorului SRI, demers ce a avut un rezultat negativ în raport cu contestația formulată de către mine.

În raport cu cele mai sus descrise mentionez ca NU MA FAC VINOVAT de abaterile retinute în sarcina mea și pentru care, în fapt, am fost sancționat de mai multe ori pentru aceleași fapte prezumute ca fiind abateri disciplinare, fără probațiuie concretă și efectivă, de către conducerea Serviciului.

1. Invederez instanței faptul că actele de dispoziție internă emise sub autoritatea persoanelor de decizie menționate în preambului prezentei sunt nule, conform legislației aplicabile în materie. Fiind vorba de o nulitate absolută, pentru nerespectarea cerințelor de formă „ad validitatem”, condițiile de formă procedurală care reprezintă garanții juridice de ocrotire a angajatului în sens larg și în particular a oricărui cadru militar împotriva abuzurilor conducerii administrative, întrucât în toate ordinele și comunicările emise de către conducerea Serviciului nu a fost indicată calea de atac, instanța competentă și nici termenul de depunere a contestației, documentelor de dispoziție internă emise și aprobate ierarhic superior

la care am făcut referire în prezenta, indubitabil atrage sancțiunea nulității absolute a actelor în cauză.

De altfel, Curtea Constituțională a statuat că dreptul la un proces echitabil se realizează prin posibilitatea asigurată pentru toate părțile procesului de a se folosi de toate regulile și garanțiile procesuale în vederea apărării intereselor lor legitime, ceea ce impune angajatorului să respecte toate cerintele privind forma și conținutul actelor de dispoziție impuse de Codul muncii dar și respectarea acestor cerinte.

2. Prin Comunicarea de sancționare nu se face referire la ce fapte sau abateri disciplinare sunt puse în sarcina mea și nu se precizează concret când au fost săvârșite, în ce perioadă bine definită, astfel încât dacă ar fi reținute în sarcina contestatorului, deci a subsemnatului, să ar încalca practic legea, respectiv și dispozițiile art. 268 alin. 1 din Codul Muncii, unde se precizează că „*Angajatorul dispune aplicarea sancțiunii disciplinare printr-o decizie emisă în formă scrisă, în termen de 30 de zile calendaristice de la data luării la cunoștință despre săvârșirea abaterii disciplinare, dar nu mai tarziu de 6 luni de la data săvârșirii faptei.*” , ori, termenul de 6 luni a fost împlinit cel puțin de la data de 19.11.2009, în consecință aceste fapte dacă ar fi real dovedite sunt, totuși, prescrise.

3. Pentru a produce efecte un act de dispozitie sau o decizie de sancționare disciplinară trebuie comunicată, iar data comunicării marchează momentul aplicării sancțiunii de la care decidentul (angajatorul) este îndreptățit să procedeze la executarea acesteia, și ca atare învedere instanței că Serviciul Român de Informații, emitentul deciziei, a pus în aplicare Ordinul AP II nr. 0365/07.08.2009 începând cu data emiterii acestuia și nu cu data aducerii la cunoștință subsemnatului, adică 19.08.2009.

În încheiere mentionez că am o vechime în munca de 25 de ani, nu am fost sancționat niciodată și ca sef de sector, funcție de conducere deținută timp de 9 ani, am fost apreciat anual, cu calificativul de „foarte bun”, având permanent „soldă de merit” și în perioada septembrie 2008 – martie 2009 în extenso am obținut, cu aprobarea conducerii Serviciului și „soldă de excepțional”, sens în care nu pot să accept să fiu sancționat pe nedrept și în mod abuziv. Mai ult, în martie 2009 am reprezentat Serviciul, la Bruxelles, în cadrul unei reuniuni de lucru în domeniul infrastructurilor informatici critice, la nivelul Comisiei Europene, unde țara noastră a fost invitată să participe.

Având în vedere toate argumentele prezentate, deficiențele constataate în sarcina contestatorului nu au nici o justificare și, în consecință, nu pot atrage raspunderea patrimonială și disciplinară.

În dovedirea contestatiei solicit instanței să facă diligențele legale pentru obținerea tuturor documentelor subsecvente cauzei, menționate în prezenta, respectiv a celor ce se regăsesc la nivelul Serviciului și sunt conexe problematicii contestate, întrucât toate aceste materiale și acte interne instituției menționate sunt clasificate, cu toate că prin Decizia nr.462/2003 a Curții Constituționale, referitoare

la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.45 din Legea nr.14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații și ale art.12 alin. (1) lit.a) din Legea nr.544/2001 privind accesul la informații de interes public, se prevede altfel, și înțeleg să mă folosesc de proba cu înscrișuri, martori, și orice altă probă care ar rezulta din dezbatere.

Imaginea mea de ofițer superior în cadrul Serviciului Român de Informații, dar și în raport cu mediul civil unde eram cunoscut ca un profesionist în domeniu, întrucât am reprezentat deseori instituția în activități și reuniuni interne sau externe atât la nivelul unor autorități ale administrației publice centrale din România sau țări din Europa, a avut de suferit în urma felului în care am fost retrogradat din funcție și, ulterior, sancționat disciplinar. A fi sancționat pe motive nedovedite că nu ți-ai îndeplinit atribuțiile de serviciu, management defectos, purtare abuzivă, nerespectarea normelor interne și a legii etc., lasă urme adânci atât în plan moral, social cât și profesional, cu atât mai mult cu cât sunt o persoană cunoscută și respectată de foarte multe persoane civile și chiar de cadre militare sau civile din structurile SRI. De altfel, menționez că nu am fost sancționat niciodată în toată cariera mea profesională de cadru militar activ al Serviciului și, ca șef de sector timp de 10 ani am fost apreciat anual cu calificativul de „foarte bun”, cu excepția calificativului de „bun” pentru anul 2009, sens în care imi este greu să accept să fiu sancționat pe nedrept și fără probarea vădită a vinovăției mele prezumată de conducerea Serviciului.

Pentru repararea prejudiciului moral suferit, reparație ce nu poate sub nicio formă să fie una efectivă, ci doar compensatorie, vă solicit să obligați conducerea SRI, implicit a tuturor persoanelor la care m-am referit în prezenta, la plata sumei de 50.000 Euro cu titlu de despăguiri morale în baza legii, respectiv a art. 269, alin. (1) Codul Muncii.

În probățiune vă solicit admiterea probei cu înscrișurile pe care subsemnatul le am constituit la nivelul Serviciului, prin înregistrare internă și care au reprezentat acte de contestare a deciziilor emise de către conducerea ierarhică superioară poziției deținute de către mine, precum și orice altă probă ce se va dovedi utilă cauzei pe parcursul derulării procesului, solicitând instanței să pună în vedere părăților să depună copie a documentelor menționate în prezenta cerere, precum și după alte documente de interes pentru relevarea adevărului în această cauză.

Contestația este scutită de taxa judiciară de timbru și de timbrul judiciar.

Depun prezenta contestație în șapte exemplare, șase exemplare pentru a fi comunicate părților părăte și nominalizate de către mine în cauza dată.

Data depunerii

06.07.2010

Semnătura